

FRANCISCUS

samen Kerk | samen sterk

Om mee
te nemen!

Carnaval:
een goed begin van
de Veertigdagentijd

februari 2024

P. 4
MOV: werken aan
hoop voor een ander

P. 6
Koosje is 93 - en
heeft zin in elke dag

P. 8
Carnaval in
de zomer?

P. 10
Kerk-zijn begint klein
in het Inspiratiecafé

Vastentijd - of Veertigdagentijd?

Pastoor Sacha Steijaert

Iemand vroeg me een tijd geleden: “En, heb je het hier een beetje naar je zin?” “Jawel”, antwoordde ik, “er is alleen één nadeel als je in deze streek woont. “Hoezo?” vroeg deze man. “Nou, de dagen lijken hier voorbij te vliegen”, was mijn antwoord.

Vierden we voor mijn gevoel nog maar kort geleden Kerstmis, nu staan we op het punt carnaval te gaan vieren. En dat betekent dat we ook snel weer de Vastentijd ingaan. Correctie: Veertigdagentijd! Ik betrap mezelf er nog wel eens op dat ik deze fout maak. De tijd voor Pasen is niet alleen maar veertig dagen ‘vasten’. Het is veel meer dan dat. Door enkel te spreken over Vastentijd belichten we maar één aspect en geven we deze periode een negatief etiket: ‘alleen maar minder’. Als het accent slecht bij ‘minder’ ligt, ontdeed je de Veertigdagentijd van haar diepe betekenis.

Ik denk dat sommigen van u het zogenaamde vastentrommeltje nog hebben meegemaakt. Een trommeltje waarin je al het lekkers bewaarde dat je kreeg in de ‘Vastentijd’. Zondags mocht je er dan iets uitnemen. Helaas is het idee van het vastentrommeltje symbool geworden voor de Veertigdagentijd: ‘minder’.

Misschien wordt het tijd dat we de gedachte aan het vastentrommeltje definitief vaarwel zeggen. En in plaats daarvan de rijke betekenis van de Veertigdagentijd tot haar recht laten komen. Het getal veertig komt in de Bijbel niet uit de lucht vallen. Veertig jaar trok het joodse volk door de woestijn, Mozes ging

veertig dagen en nachten de berg op, veertig dagen en nachten werd Jezus beproefd in de woestijn en Jezus verscheen gedurende veertig dagen aan de leerlingen.

Een periode van veertig dagen of jaren staat in de Bijbel voor een tijd van verdieping en versterking van het contact met God en mens. Hiervoor is een bepaalde

mate van onthechting aan het dagelijkse nodig. Anders blijft de hectiek van het leven ons meesleuren. Vandaar dat de Veertigdagentijd uit meerdere aspecten bestaat: gebed, vrijgevigheid en ook vasten. Maar alles in een goede balans.

De Veertigdagentijd is daarmee een goede tijd. Die wil je ook goed beginnen. Daarom vieren katholieken ook uitgebreid het feest van carnaval. We vieren dan het leven en de verbondenheid met elkaar. En durven ook met een schuin oog naar het alledaagse te kijken. We mogen het wat relativiseren. En dat is leuk en humorvol. Daar hoort vreugde en plezier bij.

De redactie wil beide periodes in deze editie een plaats geven: carnaval en Veertigdagentijd. We gaan een voorbereidingstijd in; dat is iets serieus. Maar dat doen we niet zonder te vieren hoe mooi het leven is dat we van de Heer hebben gekregen.

Ik wens iedereen een heel mooi carnaval toe en een waardevolle Veertigdagentijd.

Groeten en Gods zegen,
Pastoor Steijaert

COLOFON

JAARGANG 2 - NR 3 | FEBRUARI 2024

FRANCISCUS is het parochieblad van de Franciscusparochie Asten-Someren.

Nieuws en kopij voor het volgende nummer graag uiterlijk 23 februari aanleveren bij de redactie per mail. De redactie behoudt zich het recht om artikelen te bewerken of niet te plaatsen.

Omslag:

Het pastoraal team in carnavalsfeer.

Redactie:

Luuk van den Einden

Arnold Spijker

Patricia Willems

Pastor Stefan Schevers

Contact:

parochieblad@rkfranciscus.nl

Pater Jan van As overleden

Pater Jan van As SVD is op 24 januari overleden op 82-jarige leeftijd. Hij is geboren in 1941 in Beuningen en werd priester gewijd in 1983. Hij was pastoor van de Jozefparochie in Asten en de Pastorale Eenheid Asten van 1987 tot 2006.

Pater van As stond bekend om zijn dagelijks huisbezoek. Hij wilde bij de mensen zijn, hun lief en leed delen. Na zijn drukke jaren in Asten vertrok hij naar het moederhuis van zijn congregatie in Steyl. Vorig jaar verhuisde hij naar het verzorgingshuis in Teteringen. Hij vroeg kort geleden zelf om het sacrament van de zieken en is enkele dagen later rustig gestorven. De parochie is dankbaar voor zijn inzet voor de geloofsgemeenschap in Asten en Heusden.

Parochie experimenteert met internetvieringen

De parochie zendt deze periode bij wijze van proef de zondagse eucharistieviering uit via internet. Via Youtube kan iedereen de Mis van 11:00 in Asten volgen.

De camera's die worden gebruikt zijn gericht op het priesterkoor en niet op de kerk. Als kerkgangers zichtbaar zijn is dat dan ook van achteren. Er wordt niet ingezoomd op mensen in de kerk. Wie aan de zijanten van de kerk zit, blijft geheel buiten beeld.

U kunt de vieringen vinden op het Youtubekanaal van de parochie:

www.youtube.com/@heiligfranciscusasten

Toon van der Ven verkozen tot Zummerse Mens

Jaarlijks kiest de stichting Someren Natuurlijk de Zummerse Mens van het jaar. Een waardering voor mensen die zich in de gemeente Someren inzetten voor hun medemens en de opbouw van onze maatschappij. Voor 2023 is Toon van der Ven uit Lierop gekozen tot Zummerse Mens.

Toon helpt mensen waar hij maar kan en is altijd bereid een hand toe te steken. Ook in onze parochie is Toon iemand die heel actief is. In de Lieropse geloofsgemeenschap zet hij zich tomeloos in voor het beheer en onderhoud van de begraafplaats, de kerk en de pastorietuin.

Foto: Eric Driessen/Siris

Askruisje halen op Aswoensdag

Aswoensdag is het officiële begin van de Veertigdagentijd. Op die dag is het een gewoonte om in een viering een askruisje te ontvangen. De priester zet met as op het voorhoofd van de gelovige een kruisje, ten teken dat die een tijd van bezinning en bekering ingaat.

Aankomende Aswoensdag (14 februari) wordt in de volgende eucharistievieringen het askruisje uitgedeeld:

08:30	Ommel	pastor Schevers	
19:00	Asten	pastor Schevers	Franciscuskoor
19:00	Someren	pastoor Steijaert	

Voor meer berichten:
www.rkfranciscus.nl

De MOV-groep ondersteunt onder meer een project in Zambia dat plaatselijke inwoners helpt om zelfvoorzienend te worden.

Werken aan hoop MOV-groep in actie voor de ander

Ton Wijnen, MOV-groep

Missie, Ontwikkeling en Vrede: dat zijn de uitgangspunten van de MOV-groep van de parochie. Hoewel de uitdagingen voor het werk van de groep toenemen, blijft de MOV-groep hoopvol streven naar hoop voor anderen.

De MOV-groep van de Franciscusparochie heeft als doel om financiële hulp te bieden aan inwoners van landen die het moeilijk hebben op een menswaardige manier te leven. Het ontbreken van de eerste levensbehoeften, geen of weinig mogelijkheden voor scholing en andere onzekerheden zorgen voor een weinig hoopvolle toekomstverwachting.

De mogelijkheden om daar iets aan te doen zijn voor de MOV-groep beperkt. Het MOV is afhankelijk van de financiële steun die het krijgt van de inwoners van

de Franciscusparochie Asten-Someren. Daarbij spelen de ontkerkelijking en polarisatie een negatieve rol. Aandacht en daadwerkelijke hulp voor de inwoners van de zogenaamde ‘arme landen’, die hulp zo hard nodig hebben, ligt niet meer zo voor de hand. Daarbij speelt ook een rol dat velen denken dat de hulp die gegeven wordt nog minder is dan een druppel op een gloeiende plaat en dat de hulp niet op de juiste plek terechtkomt. Vooral deze laatste opvatting is waar het MOV sterk op let. Iedere euro die beschikbaar gesteld wordt, moet door de ontvanger gedocumenteerd worden als bewijs dat het geld gebruikt wordt waarvoor het bedoeld is. Daardoor weten we zeker dat de verleende hulp wel degelijk helpt om voor de betrokken groep mensen het leven wat draaglijker te maken.

Uit de vele projecten die wij gesteund hebben noemen we als voorbeeld de bouw van een school in Kenia. In 2015 werd daar aan negen leerlingen lesgegeven. Door onze voortdurende hulp is dat in 2023 uitgegroeid tot 277 leerlingen, dertien leerkrachten en vijf ondersteunende stafleden.

De school in Kenia.

Een ander succesvol project is de ondersteuning die wij geven aan de Stichting Jacana, die werkzaam is in Zambia. Met de bedragen die wij beschikbaar stellen, worden projecten opgezet voor ondersteuning van de inwoners in het zelf voorzien van voedsel. Dat gebeurt door coöperaties op te zetten die zorgen voor watervoorziening, onderwijs, het zelf bereiden van compost en kippenvoer en meer.

Voor deelname aan deze projecten moeten deelnemers een kleine financiële bijdrage doen en krijgen ze ondernemingstrainingen. Daardoor voelen de deelnemers zich verantwoordelijk voor het succes van de projecten. Het verleden heeft geleerd dat deze benadering zeer succesvol is. Ook projecten in Nicaragua, Brazilië, Roemenië en elders geven de MOV-werkgroep de overtuiging dat onze hulp wel degelijk effect heeft.

Vastenmaaltijd

Voor 2024 wordt financiële steun gevraagd voor projecten in Gambia, Zambia en Malawi. Of wij die steun kunnen geven, is natuurlijk erg afhankelijk van de giften die wij mogen ontvangen. Met dit doel organiseert de MOV-werkgroep een **vastenmaaltijd op dinsdag 5 maart**. De deelnemers aan deze maaltijd betalen een minimaal bedrag, maar omdat meerde-

re deelnemers aanmerkelijk meer betalen, zorgt dat voor een mooie extra opbrengst. Op **zaterdagavond 2 maart is er om 19.00 uur** een MOV-viering in de Antoniuskerk in Heusden. Deze viering wordt met prachtige zang ondersteund door het Astense koor Incatare. Tijdens de viering wordt aandacht besteed aan de MOV-doelstelling om mensen die dit nodig hebben financieel te helpen. Ook wordt een verantwoording gegeven over de besteding van de ontvangen gelden. De opbrengst van de schaal met een vrijwillige bijdrage heeft steeds gezorgd voor een extra financiële opbrengst.

Versterking

De MOV-werkgroep heeft helaas afscheid moeten nemen van drie belangrijke vrijwilligers. Kapelaan van Overbeek heeft, zoals iedereen weet, afscheid genomen van de Franciscusparochie en daardoor noodgedwongen ook van de MOV-werkgroep. Daarnaast heeft onze secretaresse Annie Donjacour om gezondheidsredenen eveneens haar werkzaamheden voor de werkgroep moeten beëindigen. Ook Nellie van Houts, die als afgevaardigde van Someren-Eind lid was van de werkgroep, is gestopt. Wij vinden het zeer jammer dat wij hun gewaardeerde inbreng binnen onze werkgroep moeten missen en bedanken hen heel hartelijk voor alles wat ze zoveel jaren belangeloos hebben gedaan.

Onze werkgroep zou in verband met het wegvallen van deze belangrijke krachten versterking kunnen gebruiken. Is dit misschien iets voor u? Wilt u zich inzetten voor de medemensen die onze hulp zo goed kunnen gebruiken? Dan kunt u contact opnemen met onze voorzitter Nelly Klein-Zieverink via een mailtje naar nelly41@hetnet.nl.

Steunen kunt u ons d.m.v. een bedrag in een enveloppe die u op aangewezen plekken in de kerken deponeert of door storting op bankrekening:

NL13 RABO 0327 4941 31

t.n.v. MOV Franciscusparochie. Bij voorbaat dank.

‘Iedere dag leef ik mijn dag’ Positief in het leven staan - ook als je 93 bent

Tekst: Arnold Spijker | Beeld: Patricia Willems

Koosje Hoendervangers (93) woont sinds oktober 2023 in verzorgingshuis De Lisse in Assen. Vol enthousiasme en positiviteit staat ze in haar leven, terwijl ze weet dat dit haar laatste adres is. Hoe doet ze dat?

Koosje doet de deur voor ons open. We komen binnen in een ruim appartement. De kamer ademt een sfeer van gemoedelijkheid. Die sfeer vind ik helemaal passend bij Koosje. Ze straalt optimisme en blijheid uit.

6

Ik kom dichtbij het kerststalletje te zitten. Op een tafeltje staan een aantal foto's, waaronder die van Harry. Bij de foto is een hart geplaatst. Dit hart symboliseert haar gedachte, zegt ze: ik heb een hart voor Harry. Haar man Harry is al jaren geleden overleden. Maar er staan nog meer foto's op dit herdenkingstalletje, waaronder die van twee op volwassen leeftijd overleden zoons. Niet makkelijk...

Voor Koosje is deze plek in De Lisse haar laatste in haar leven. Hoe vindt ze dat? Hoe kijkt ze daarnaar?

Hoe kijk jij aan tegen je laatste levensfase?

“Ik ben voornamelijk heel positief. Ik weet dat dit mijn laatste adres is en ik weet dat het een keer ophoudt. Ik ben nu 93 jaar en ik hoop wel 100 te worden, maar dat weet je niet. Ik ben zeer kerks. Ga zondags en doordeweeks naar de kerk. Ik vertrouw op God. Ik geef me over aan God en leg me neer bij wat Hij vindt dat nodig is voor mij. Als het tijd is, dan heb ik daar vrede mee. Ik zie daardoor ook niet tegen het einde op.

Geloof speelt een belangrijke rol voor me. Ik ben een fan van Jezus, zeg ik altijd. Ik zit bij de Jezusfanclub.”

Jij bent nu aangewezen op een scootmobiel. Hoe kijk je daarnaar?

“In het leven is er zoveel afscheid. Het hoort bij het leven. Toen ik uit de buik van mijn moeder kwam, was dat ook een afscheid. Invaliditeit is ook een afscheid nemen van allerlei activiteiten. Tegelijkertijd zit ik vol met allerlei andere activiteiten. Mijn dagen zijn gevuld. Je hoort mij niet klagen.”

Koosje is nog heel actief. Ze was vrijwilligster in De Lisse. Dat is ze trouwens nog steeds. Ze is ook vrijwilligster in de kerk. Ze doet bezoeken. Ze deed mee in het koor en met het toneel.

“Ik heb 25 jaar avondwaken gedaan. Dat is ook afscheid nemen. Je kwam dan vaak als eerste bij mensen die zojuist een naaste verloren hadden, nog voordat de pastoor of de begrafenisondernemer er waren.”

Zijn er nu nog dingen die je graag zou doen?

“Nee, dat vind ik allemaal zo gedwongen. Ik ben tevreden met hoe het nu is. Iedere dag leef ik mijn dag. Die dag is genoeg voor me. Ik probeer dienstbaar te zijn.”

Wat zijn je hobby's?

“Ik zit in het handbelkoor, daar ben ik al twintig jaar lid van. Helaas moeten daar nu dringend mensen bijkomen, anders zal de groep moeten stoppen. Ik doe verder aan diamond painting, mandala's kleuren en handwerken. Ik ben vijftig jaar lid geweest van Tejaterwerkgroep 2000 en deed tien jaar cabaret bij Pro et Contra. Mijn dag is altijd te kort.”

Hoe kijk je tegen de kerk aan hier in Asten?

“Positief. De pastoor probeert veel jongeren en andere mensen bij de kerk te betrekken. Eens per maand is er ook in De Lisse een Mis. Ik haal dan mensen op en probeer zoveel mogelijk mensen te betrekken.”

Wat zou jij tegen mensen zeggen die moeite hebben met hun laatste plek?

“Je weet dat je moet gaan. Bereid je liever voor. Leef iedere dag je dag. Ik sta iedere morgen met zin op.”

Wat verwacht jij na dit leven?

“Ik verwacht naar de hemel te gaan. Daar verwacht ik een sfeer van vrijheid, blijheid. In de hemel is iedereen gelijk. Ook al denk ik dat alles daar heel anders zal zijn, anders dan wij ons kunnen voorstellen.”

Zo zien we dat je, ondanks afscheid nemen, zelfs op hoge leeftijd nog steeds positief en dienstbaar in het leven kunt staan. Als je de kansen en de mooie kleine dingen maar kunt zien en benutten. Zo kan Koosje met haar positiviteit en visie van leven met de dag ook voor ons nog een bron van inspiratie zijn.

Carnaval in de zomer?

Diaken Jack Swaanen

In een wereld waarin de seizoenen hun eigen ritme dicteren en feesten hun eigen plaats innemen op de kalender, lijkt carnaval een eigenzinnige dans uit te voeren. Waarom wordt dit feest der feesten niet in de zomer gevierd, wanneer de zon hoog aan de hemel staat en de dagen lang zijn?

Om dit mysterie te ontrafelen, moeten we beginnen bij de theologische achtergrond van carnaval. Het feest heeft diepe wortels in de katholieke traditie: het markeert de uitbundige viering voordat de veertig dagen durende vastentijd begint. Het is een moment van losbandigheid en overgave aan feesten en genieten voordat de tijd van onthouding aanbreekt.

“Carnaval is een dans in de tijd, beladen met betekenis”

De datum van carnaval wordt bepaald door de christelijke liturgische kalender, met Aswoensdag als het startpunt van de Veertigdagentijd. Carnaval begint officieel op de zondag zeven weken voor Pasen, wat betekent dat de datum varieert, maar meestal tussen 3 februari en 9 maart valt. Pasen zelf valt op de eerste zondag na de eerste volle maan in de lente. Behoorlijk ingewikkeld!

Het woord ‘carnaval’ zelf heeft een interessante oorsprong. Het is afgeleid van het Latijnse ‘*carne levare*’, wat ‘afscheid nemen van vlees’ betekent. Dit benadrukt opnieuw het idee van voorbereiding op de Veertigdagentijd, waarin het eten van vlees wordt ontmoedigd.

Contrast

De relatie tussen carnaval en de Veertigdagentijd is duidelijk: het is een periode van contrast, waarin de overgang van overvloed naar onthouding wordt gevierd. Daarom heeft carnaval ook direct iets te maken met Pasen. Dit hoogfeest markeert de wederopstanding van Jezus, een moment van vreugde en hernieuwing. Carnaval, als voorbereiding op deze heilige tijd, weerspiegelt de menselijke behoefte aan uitbundigheid en verbondenheid voorafgaand aan spirituele vernieuwing.

Daarom: géén carnaval in de zomer! De essentie van carnaval ligt in zijn symboliek en relatie tot de Veertigdagentijd en Pasen. Een zomers carnaval zou die spirituele connectie verliezen. Carnaval is meer dan alleen een feest; het is een dans in de tijd, geworteld in traditie en geladen met betekenis.

Zou je er toch voor kiezen om carnaval in de zomer te vieren, dan moet je ook alle rituelen en symbolen achterwege laten. Carnaval in de zomer is op die manier niet meer dan een losbandig zomerfeestje!

Carnavalsvieringen in de parochie

Vr 09/02	19:00	Someren	Eucharistieviering	Pastoor Steijaert/diaken Swaanen
Za 10/02	14:11	Ommel	Eucharistieviering	Pastor Schevers
Za 10/02	18:00	Heusden	Woord en gebedsviering	Werkgroep
Za 10/02	18:30	Asten	Woord en gebedsviering	Pastoor Steijaert/diaken Swaanen

Vasten: voor jong en oud

Pastor Stefan Schevers

De Veertigdagentijd is een goed moment om door te vasten pas op de plaats te maken: de blik opnieuw op God richten door afleidingen even weg te laten. Jongeren en zusters uit de parochie vertellen hoe zij dat doen.

Bij jongeren is ‘Exodus 90’ in opkomst. Dat betekent niet veertig, maar negentig dagen anders leven. Naast bijvoorbeeld vasten, geen onnodig internetgebruik en koud douchen, worden jonge mannen uitgedaagd om eens per week in kleine groepen samen te komen. Ieder krijgt een buddy om mee te sparren over leven vanuit onthechting. Vasten betekent dan een uitdaging aangaan met jezelf.

Paardenmiddel

Vastgeroeste patronen kunnen anders. Lucia, een jongere in onze parochie, geeft aan: “Vasten is voor mij m’n hoofd vrijmaken voor wat God wil zeggen en daarnaar luisteren.”

Yoshua zegt: “Nog vóór het geloof een rol begon te spelen in mijn leven, waren de vruchten van het vasten voor mij al duidelijk. Zo nu en dan afzien van bijvoorbeeld voedsel, cafeïne of beeldschermen zorgt voor nieuwe levenslust en houdt de geest fris. In deze ‘entertainment-age’ ligt alles wat een mens wil binnen handbereik. Tegen de dorre lusteloosheid van een overmaat aan verzadiging werkt vasten als een paardenmiddel. Wanneer iemand zichzelf iets ontzegt, gebeuren er twee dingen. Enerzijds betekent het de strijd aangaan: wie is er sterker, je geestelijke zelf, waarin de Geest van God af en toe héél zachtjes, bijna onhoorbaar fluistert? Of winnen de lagere, dierlijke impulsen? Anderzijds is het vasten te vergelijken met een verfrissend bad. Door jezelf bewust te onthouden van een bepaald goed, is het alsof de ‘reset’-knop wordt ingedrukt. Hoe dat precies werkt, weet ik niet. Maar ik kan je verzekeren: iedereen zal weer een diepere smaak krijgen voor de kleine dingen in het leven. Maar vasten is niet altijd gemakkelijk.

Ranyel Paula/Cathopic

Wanneer er van binnen een monstertje begint te knagen, is het de truc om ’t daar gewoon te laten zijn. Aanvaard beproevingen; dat zal wonderen doen. In Christus hebben we een voorbeeld. Wanneer het moeilijk wordt: vraag Hem om hulp. Hij is zachtmoedig en nederig van hart, en zal je niet in de steek laten.”

Leerzame missie

Wat betekent vasten voor de oudere generatie, zoals voor een zuster franciscanes? Vasten betekent kritische solidariteit. Voorleven dat soberheid beter is dan oneindige consumptiedrang die de aarde bedreigt. Vasten is soberheid, een houding die helpt bij het beschermen van de schoonheid van de schepping. Bovendien maakt het geestelijk rijk. Dat leerden zusters Jacquelin en Angeliën op missie in Indonesië. De povere middelen voelden niet als sober, want voor mensen daar waren ze rijk, ook al waren ze in vergelijking met Nederland arm. Maar verenig je met het lot van de bevolking. Want echt rijk zijn, is zelf een stapje terug kunnen doen. Het is je solidair verklaren met mensen en je één met hen maken. Je hebt daar ook minder behoeften zoals in Nederland. In de tropen heb je niet zoveel nodig. In deze geest van tevredenheid wordt vasten een zich één maken met mensen die het minder hebben dan jij.

Kerk-zijn begint klein

Pastor Stefan Schevers

Met de geloofsbijeenkomsten Inspiratiecafé en De Verdieping wil de parochie een brug slaan naar mensen die op zoek zijn binnen hun eigen geloofsleven.

Kerk en kroeg worden van oudsher in één adem genoemd; na een viering was het even bijpraten. We nemen de tijd voor God en tijd voor elkaar. Een authentieke gemeenschap vormt een hart waarin mensen elkaars leven delen met de mooie en minder mooie momenten. Onderlinge vriendschap is ook een geloofshouding: “Dit is Mijn gebod, dat gij elkaar liefhebt, zoals Ik u heb liefgehad. Geen groter liefde kan iemand hebben dan deze, dat hij zijn leven geeft voor zijn vrienden.” (Joh.15,12-13).

Kunnen we bijspringen voor elkaar? Kunnen we elkaar aanvullen in de verschillen? Dan wordt een geloofsgemeenschap als een grote familie. De kerk vormt dan een plek waar elke eilandmentaliteit overwonnen wordt.

Open uitnodiging

In onze parochie vormen de maandelijkse bijeenkomsten Inspiratiecafé en De Verdieping een open uitnodiging tot geloofsgesprek. We bouwen bruggen tussen mensen vanuit ieders zoektocht naar een authentiek geloofsleven. De burgemeester van Asten was er al te gast en ook dominee Bernadette van Litsenburg.

Hoe ervaren we dat ieder persoonlijk een geliefde leerling van Christus mag zijn? Ieder is het voorwerp van zijn aandacht en zijn blik daagt ons uit te groeien.

In een tijd van individualisering willen mensen zich uitdrukken in wat ze doen. Maar ook zijn er noodzakelijke herstructureringsprocessen om ons te leren focussen op het hart van onze missie. Hoe vormen we een gastvrije, betrouwbare gemeenschap die ook nog eens evangeliserend kan zijn? Op welke wijze gaan we elkaar aan het hart, op welke wijze ben ik mijn broeders hoeder?

Gemeenschap bouwen kan niet zonder het samen vieren van het mysterie van Gods toewending tot ons

in liefde. Paus Franciscus nodigt ons uit om onze ‘communio-spiritualiteit’ te bevorderen en tot een leidend beginsel van vorming te maken. Een communio-spiritualiteit betekent in de eerste plaats: de blik van het hart richten op het in ons wonende

mysterie van de Drie-Eenheid. Een communio-spiritualiteit betekent dat we anderen zien als ‘mensen die deel van mij uitmaken’. Bemin je naaste als jezelf. Want waar twee of drie bijeen zijn, daar ben Ik in hun midden, zegt Jezus. Kerk-zijn begint in het klein.

In de brief *Novo millennio ineunte* vraagt paus Johannes Paulus II zich af: op welke wijze scheppen wij verbinding als Kerk, met nieuwe vormen van armoede als verslaving, angst voor eenzaamheid, marginalisering? Een Kerk die een solidaire gemeenschap vormt, wil niet zozeer directe ‘oplossingen bieden’, maar inzetten op een vruchtbare dialoog met Christus in de arme die vele gezichten kent. Want “wat je hebt gedaan aan de geringste, dat heb je aan mij gedaan...”

Vraag en antwoord

Patricia Willems

We kunnen tegenwoordig langs vele kanalen contact met elkaar hebben, maar het basisprincipe blijft hetzelfde. De een zegt iets, de ander reageert daarop. Daarom kun je evenzogoed niet gehoord worden. Een voorbeeldje? Ik had een bericht in een appgroep geplaatst met een voor die groep urgente vraag. Niemand reageerde, dus herhaalde ik mijn vraag - zonder antwoord te krijgen. Dus nog maar eens, nu ook via de mail. Geen reactie. Hoewel: ik kreeg hierom op mijn kop! Maar hallo, als jij zelfs maar "OK" zegt op mijn berichtje, weet ik dat je het gezien hebt en dat er iets geregeld wordt en hoef ik mijn vraag niet te herhalen. Communicatie is vraag en antwoord, tot het thema 'af' is.

Eigenlijk is het hele leven zo'n dialoog van vraag en antwoord. Hoe reageer je op wat je hoort en ziet? Kun jij iets bijdragen aan de oplossing van de problemen van deze tijd? Hoor jij echt wat anderen je vertellen? Of is je antwoord vooral standaard-commentaar?

"Gelovig leven vindt richting in jouw contact met God via Jezus"

En als er in jouw leven dingen veranderen, problemen opdoemen, kansen binnen je bereik komen, wat is dáár dan je antwoord op? Mens-zijn is een dialoog met alles en iedereen in je omgeving, een dialoog met het leven zelf, maar daarachter ook een dialoog met God.

Dialoog met God

God zoekt altijd de dialoog met ons, op alle mogelijke manieren. Jij kunt een gesprek met God starten in gebed, maar je kunt ook zo'n gesprek binnengetrokken worden doordat Hij je een bijzondere ervaring geeft.

Beeld: Pixabay

Geloven roept echter ook nieuwe vragen op. Er zijn kerken gesloten en vieringen vervallen. Wat ga je met die situatie doen? Laat je je ontmoedigen? Wat kan de parochie doen? Ook niets doen is een antwoord, maar dat heeft gevolgen.

Liefde beantwoorden

Achter alle omstandigheden stelt God jou zijn vragen. Geloven vraagt om gelovig leven. En gelovig leven vindt richting in jouw contact met God via Jezus. God kan de Kerk weer vitaal maken, maar dat doet Hij door jou en mij sterk te maken in geloof. Onder dit alles ligt dan ook de vraag of je beseft wie Jezus is en wat Hij voor jou wil doen. Hij heeft alles gegeven om jou nabij te kunnen zijn.

Wat is jouw antwoord op zijn liefde voor jou? Durf je met Hem mee te gaan, door lijden en dood heen naar verrijzenis en nieuw leven? Persoonlijk, maar ook als lid van je parochie? Welke positie neem jij in, als antwoord op dit alles? Wat kun jij doen? Overleg dit rustig met God. God luistert heel goed. Hij geeft altijd antwoord, hoewel niet altijd meteen. Maar het is soms een kunst om Hem te verstaan.

Frank + Francy

Tekst: Patricia Willems | Illustraties: Susanna Hüsstege

Cola, ijs - of een broodje?

“Mama, mag ik zo’n knuffelbeest? Zo’n hele grote zoals daar?”

Mama zucht. Ze lopen samen in de stad. Papa draagt een grote tas met zijn nieuwe winterjas erin.

Mama en Frank dragen elk een klein tasje.

Voor Francy kijken ze straks nog ergens.

Maar er is zoveel moois te koop...

“Francy, je hebt knuffels genoeg.

Je krijgt straks een nieuwe trui en een broek.”

“Papa, mag ik een nieuwe voetbal?” vraagt Frank.

“Die heb je van Sinterklaas gekregen, Frank,” zegt papa.

“Maar hij is lek!” moppert Frank.

“Kijk, paardenrugzakjes!” roept Francy.

“Mag ik er zo een? Ma-ham?”

“Je hebt al twee rugzakjes,” zegt mama.

“Maar niet met paarden!” pruilt Francy.

“Ik heb dorst,” klaagt Frank. “Ik wil cola.”

“Ik wil een ijsje!” antwoordt Francy.

“Cola!”

“Ijsje!”

“Genoeg gezeurd!” roept papa.

“Anders gaan we naar huis!”

Maar... wie staat daar nou? “Teuw!” roept Francy. “Een zwerver!”

Hij heeft een vieze, oude jas aan. Zijn broek is kapot en zijn haar zit in de war.

“Hij stinkt,” merkt Frank op.

Mama trekt Frank en Francy tegen zich aan.

“Dat is een dakloze,” zegt ze. “Die is alles kwijtgeraakt.”

“Dat is zielig,” zegt Francy. “Wat eet-’ie?” vraagt Frank.

Naast de zwerver staat een leeg blikje op een servetje.

“Hij bedelt,” legt papa uit. “Hij vraagt mensen om geld voor eten.”

“Kunnen wij hem niet helpen?” vraagt Francy.

“Zullen we een broodje voor hem kopen?” stelt papa voor.

“Dat heb je van Jezus geleerd, hè?” vraagt Frank.

“O ja!” roept Francy. “Jezus zegt altijd dat je arme en verdrietige mensen moet helpen en moet delen en zo!”

Samen lopen ze naar een broodjeszaak. Frank mag het broodje aan de zwerver geven. Die kijkt heel blij en zegt iets in een taal die ze niet verstaan.

“Koffie?” vraagt papa daarna aan mama.

“Cola!” roept Frank.

“IJs!” roept Francy.